

11.3.2010

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΣΕΒ, κ. ΔΗΜΗΤΡΗ ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

**ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΣΕΒ ΜΕ ΘΕΜΑ:
«ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΧΩΡΙΣ ΕΜΠΟΔΙΑ:
ΑΝΟΙΓΟΝΤΑΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ»**

11 Μαρτίου 2011, Ξενοδοχείο Royal Olympic Athens

Κύριοι γενικοί γραμματείς,
Κυρίες και κύριοι,
Αγαπητοί φίλοι,

Η σημερινή εκδήλωση εντάσσεται στην ευρύτερη προσπάθεια του ΣΕΒ να συμβάλει στη στροφή της χώρας μας προς μία νέα μορφή ανάπτυξης, βασισμένης στην εξωστρέφεια, στην επένδυση, στην καινοτομία, στην ιδιωτική πρωτοβουλία.

Στο πλαίσιο, λοιπόν, του Επιχειρησιακού Προγράμματος για τη Διοικητική Μεταρρύθμιση του ΕΣΠΑ 2007-2013, ο ΣΕΒ σε συνεργασία με την Ένωση Εταιρειών Deloitte Business Solutions και Trek Consulting, κατέγραψε μία σειρά από παράγοντες που παρεμποδίζουν την επιχειρηματική δράση και ετοίμασε συγκεκριμένα σχέδια για την υπέρβασή τους. Τα συμπεράσματα και τις προτάσεις της μελέτης αυτής θα σας παρουσιάσουμε συνοπτικά, στην ολομέλεια. Στη συνέχεια, έξι ομάδες εργασίας θα συνέλθουν σε ξεχωριστά θεματικά εργαστήρια για να επεξεργαστούν πρακτικές παρεμβάσεις και λύσεις στα έξι θέματα που επιλέχθηκαν σε πρώτη φάση. Εγκαινιάζεται, έτσι, ένας μηχανισμός συνεχούς διαλόγου με στόχο να διαμορφωθεί ένας κοινός τόπος μεταξύ της επιχειρηματικής κοινότητας και της δημόσιας διοίκησης. Είναι καιρός, εξάλλου, να διαλύσουμε το κλίμα αμοιβαίας καχυποψίας που, για χρόνια τώρα, επικρατεί στις σχέσεις μας.

Θέλω γι' αυτό να χαιρετίσω τη σημαντική παρουσία, και μάλιστα τη συμμετοχή, ανώτερων και ανώτατων δημοσίων λειτουργών εδώ, σήμερα. Έχουμε την πεποίθηση πως, αν απαλλαγεί από τις δεσμεύσεις που της επιβάλλει το κομματικό κράτος, η δημόσια διοίκηση μπορεί να δείξει το επαγγελματικό και δημιουργικό της πρόσωπο και να συμβάλει στη μετεξέλιξη του επιχειρηματικού περιβάλλοντος με στόχο μία ανταγωνιστική Ελλάδα. Διότι, το ελληνικό Κράτος δεν έχει πλέον λεφτά για πελατειακές προσλήψεις χωρίς τέλος, επιδοτήσεις χωρίς αντίκρισμα, επιχορηγήσεις χωρίς έλεγχο –όλα όσα δημιούργησαν τη δανειοβίωτη ανάπτυξη και την επίπλαστη ευημερία της Μεταπολίτευσης. Ξέρουμε πια ότι αυτό «το πάρτι» τέλειωσε. Ήρθε η ώρα του λογαριασμού.

Αλλά και η ώρα της ιδιωτικής οικονομίας –που, μολονότι πληρώνει και αυτή τα σπασμένα της κρατικής χρεοκοπίας, είναι η μόνη που μπορεί πλέον σήμερα να παράξει, να εξάγει, να δώσει δουλειές, να πληρώσει μισθούς. Είναι ο κατ' εξοχήν δυναμικός φορέας αλλαγής που μέσα από το εργασιακό της ήθος και την παραγωγική της αντίληψη μπορεί να αλλάξει τον τόπο.

Η κρατικοδίαιτη οικονομία εξάντλησε τα όριά της και έφερε τον τόπο στα όρια της πτώχευσης. Η ιδιωτική οικονομία καλείται τώρα να μας βγάλει από το αδιέξοδο.

Κυρίες και κύριοι,

Ο Τοκβίλ έχει πει ότι «το μεγαλείο ενός έθνους έγκειται στην ικανότητά του να αναγνωρίζει τα λάθη του». Αν αυτό είναι πράγματι το μέτρο της ικανότητας, τότε πολύ φοβάμαι ότι η χώρα μας έχει μεγάλα περιθώρια βελτίωσης.

Αντιμετωπίζουμε, σήμερα, την πιο μεγάλη κρίση στη μεταπολεμική μας πορεία. Ο κίνδυνος της χρεοκοπίας με τη συνεπαγόμενη δραματική μείωση του βιοτικού μας επιπέδου και τη διεθνή περιθωριοποίηση της χώρας μας, θα έπρεπε να μας ενώνει και όχι να μας διχάζει. Ενώ θεωρητικά αναγνωρίζουμε τα διαχρονικά λάθη μας και συνειδητοποιούμε τα βήματα που πρέπει να κάνουμε για να τα διορθώσουμε, στην πράξη η αλλαγή προσκρούει σε ένα ποικιλώνυμο μέτωπο αντίδρασης που επιδιώκει να μην αλλάξει τίποτα –αρνούμενο την πραγματικότητα του οικονομικού αδιεξόδου. Προσπάθειες αναμφίβολα γίνονται –είναι πολλές και, εν πολλοίς, ειλικρινείς. Αλλά, περισσότερες, πιο έντονες και πιο πεισματικές είναι οι προσπάθειες να υπονομευτούν όσες αλλαγές έγιναν, να εμποδιστούν άλλες πριν καλά-καλά ξεκινήσουν, να ακυρωθούν αυτές που προγραμματίζονται για το μέλλον.

Το δίλημμα ωστόσο που αντιμετωπίζουμε είναι αμείλικτο: ή θα αλλάξουμε ή θα χρεοκοπήσουμε. Γι' αυτό και η χώρα πρέπει επείγοντως να βρει τον καταλύτη που θα φέρει την αλλαγή –και καταλύτης μπορεί να είναι μόνο η ιδιωτική πρωτοβουλία. Όλα, μα όλα ανεξαιρέτως, τα κράτη που επιτέλεσαν τον εκσυγχρονισμό τους και πέτυχαν οικονομική πρόοδο, στηρίχτηκαν στην ελεύθερη ιδιωτική πρωτοβουλία – στον δυναμισμό της, στη διάθεσή της να αναλάβει ρίσκα, στη δυνατότητά της να καινοτομεί, να επενδύει, να δημιουργεί θέσεις εργασίας. Όλα τα σύγχρονα κράτη έχουν ως μοχλό ανάπτυξης μία ιδιωτική οικονομία ανταγωνιστική και καταξιωμένη στα μάτια της κοινωνίας.

Στην Ελλάδα, σήμερα, όλοι επικαλούνται την ανάγκη για ανάπτυξη. Αλλά, για ποια ανάπτυξη μιλάμε; Η φούσκα της μέχρι χθες επιδοτούμενης καταναλωτικής ανάπτυξης έχει σπάσει. Από την άλλη, η ανάπτυξη δεν επιβάλλεται εκ των άνω με ντιρεκτίβες ούτε, βέβαια, με ευχολόγια. Η ανάπτυξη δεν έρχεται με νόμους, με ειδικά και γενικά ταμεία, με επιδοτήσεις και επιχορηγήσεις. Όλα αυτά –όσο αναγκαία κι αν είναι– δεν επαρκούν. Η ανάπτυξη προϋποθέτει ένα συνολικά ευνοϊκό για την επιχειρηματική δράση περιβάλλον: μικρό, ευέλικτο κράτος, ανοιχτές αγορές και επαγγέλματα, ποιοτική δημόσια διοίκηση, ευέλικτη αγορά εργασίας, σταθερό και ανταγωνιστικό φορολογικό καθεστώς, ξεκάθαρους όρους χωροθέτησης και αδειοδότησης, ταχύρυθμη δικαιοσύνη, διαφάνεια και ελκυστικό πλαίσιο για επενδύσεις.

Με ή χωρίς το Μνημόνιο, με ή χωρίς τους κοινοτικούς μηχανισμούς στήριξης, η χώρα μας δεν θα ξεπεράσει τα προβλήματά της, δεν θα ξαναδεί ανάπτυξη και προκοπή αν δεν απελευθερώσει τις δυνάμεις της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, αν δεν εγκαθιδρυθεί μία νέα δημιουργική ισορροπία στην οικονομία και στην κοινωνία ανάμεσα στην ιδιωτική οικονομία και τον δημόσιο τομέα, ανάμεσα στην ιδιωτική πρωτοβουλία και την ίδια την κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι,

Εγκαινιάζουμε, σήμερα, ένα διάλογο, μία συνεργασία που είμαι βέβαιος πως δεν θα μείνει χωρίς επαύριον. Η δουλειά πρέπει να συνεχιστεί και θα συνεχιστεί.

Στη βάση αυτή, ανακοινώνουμε σήμερα την ίδρυση του Παρατηρητηρίου Διοικητικών Εμποδίων –που θα χρησιμεύσει ως ένα βήμα διαρκούς διαλόγου μεταξύ της επιχειρηματικής κοινότητας και της δημόσιας διοίκησης με έναν κοινό στόχο: την προώθηση της ανάπτυξης μέσα από την κατάργηση των εμποδίων που καθημερινά αντιμετωπίζει η επιχειρηματικότητα στη χώρα μας. Ειδικότερα, αποστολή του Παρατηρητηρίου θα είναι η εκτίμηση του ρυθμιστικού βάρους για τις επιχειρήσεις, η αξιολόγηση των πολιτικών για τη βελτίωση του ρυθμιστικού περιβάλλοντος και η καλλιέργεια μίας ευρείας συναίνεσης για τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις. Προσβλέπουμε στην ευρεία συμμετοχή των κοινωνικών φορέων καθώς και της Διοίκησης, ώστε οι επισημάνσεις του Παρατηρητηρίου να είναι γενικά αποδεκτές και οι προτάσεις του άμεσα εφαρμόσιμες.

Θέλω να ευχαριστήσω θερμά όσους δούλεψαν με αφοσίωση για τη σημερινή ημέρα και να ευχηθώ καλή επιτυχία –που για μένα σημαίνει απτά, πρακτικά, αποτελέσματα στην προσπάθεια να δώσουμε στη σύγχρονη επιχειρηματικότητα τη θέση που της αρμόζει σε μία σύγχρονη οικονομία.